

यदेवमतः किमत आह ॥ स इति ॥ देवसमः देवतुल्यः एषः पतिः ॥ २५ ॥ २६ ॥ यथा भर्तुः भर्तृविषये वर्तितव्यं तथा अभिज्ञास्मि ॥ किंच तथा श्रुतं मे स्वमातापितृभ्यामि
ति शेषः ॥ २७ ॥ असज्जनेन असतीजनेन समानयितुं समानां कर्तुमार्या नार्हति ॥ नाहमलं न समर्था ॥ २८ ॥ विद्यते वादनसमर्था इति गमनसमर्थ इति च शेषः ॥ श
तात्मजेति बहुव्रीहिः शतपुत्रा ॥ २९ ॥ अमितस्य ऐहिकामुष्मिकसकलसुखस्य कर्मणि षष्ठी ॥ ३० ॥ एवंगता भर्ता परमपूज्य इति ज्ञानवती श्रेष्ठा श्रुतधर्मेति पाठे ॥ श्रे

सत्त्वयानावमंतव्यः पुत्रः प्रव्राजितो वनं ॥ तव देवसमस्त्वेपनिर्धनः सधनोऽपि वा ॥ २५ ॥ विज्ञाय वचनं सीता तस्या धर्मार्थसंहितं ॥ कृ
त्वांजलिमुवाचे दंश्वश्रूमाभिमुखे स्थिता ॥ २६ ॥ करिष्ये सर्वमेवाहं आर्याय दनुशास्तिमां ॥ अभिज्ञास्मि यथा भर्तुर्वर्तितव्यं श्रुतं च मे
॥ २७ ॥ न मामसज्जनेनार्या समानयितुमर्हति ॥ धर्माद्विचलितुं नाहमलं चंद्रादिव प्रभा ॥ २८ ॥ नातं त्रीविद्यते वीणानाचक्रो विद्यते
रथः ॥ नापतिः सुखमेधेतया स्यादपिशतात्मजा ॥ २९ ॥ मितं ददाति हि पिता मितं भ्राता मितं सुतः ॥ अमितस्य तु दातारं भर्तारं कानपू
जयेत् ॥ ३० ॥ साहमेवंगता श्रेष्ठा श्रुतधर्मपरावरा ॥ आर्ये किमवमन्येयं स्त्रिया भर्ता हि दैवतं ॥ ३१ ॥ सीताया वचनं श्रुत्वा कौसल्या हृद
यंगमं ॥ शुद्धसत्त्वामुमोचा श्रुसहसा दुःखहर्षजं ॥ ३२ ॥ तां प्रांजलिरभिप्रेक्ष्य मातृमध्येतिसत्कृतां ॥ रामः परमधर्मात्मा मातरं वाक्यमब्र
वीत् ॥ ३३ ॥ अं वमादुःखिता भूत्वा पश्येस्त्वं पितरं मम ॥ क्षयोऽपि वनवासस्य क्षिप्रमेव भविष्यति ॥ ३४ ॥ सुप्ताया स्तेगमिष्यंति न वव
र्पाणि पंच च ॥ समग्रमिह संप्राप्तं मांद्रक्ष्यसि सुहृदृतं ॥ ३५ ॥

श्राभ्यः श्वश्रूमातृप्रमुख्याभ्यः श्रुतः परावरः सामान्यविशेषरूपो धर्मो यथा ॥ श्रे
ष्ठेति पाठः कचित् ॥ किमवमन्येयं कस्मादवमं स्यामि ॥ ३१ ॥ शुद्धसत्त्वा शुद्धचित्ता ॥ पुत्रादेर्वनगमनेन दुःखं सीता वाक्यश्रवणेन च हर्षः ॥ ३२ ॥ अभिप्रेक्ष्य दृ
ष्ट्वा ॥ अतिसत्कृतां सर्वजनैरिति शेषः ॥ ३३ ॥ वनवासस्य वनवासकालस्य ॥ ३४ ॥ सुप्तायाः सुप्ताया इव ॥ चतुर्दशघटीव द्रमिष्यंति ॥ समग्रं भ्रातृभार्यासहितं स
मग्रश्रेयस्कंच ॥ पुनरपि सुहृद्भिर्द्वितराजत्वेन ॥ ३५ ॥